Збулись твої слова пророчі,
І час оновлення настав,
І темні просвітились очі,
Вчорашній раб всесильним став.

Там, де церкви та пишні трони
З в'язницями стояли вряд,
Нове життя, як мак червоний,
Братерський лад, як пишний сад.

Без пана, без царя, без бога
Ми йдемо по ясних полях —
І там, де звалено чертоги,
Свободи має стяг.

Пророче наш, предтече ранній
Ми віримо, що прийде день —
І трони упадуть останні
Під звуки громових пісень!

Вперед, брати! Все далі й далі!
Як тихий невечірній'світ,
Нам сяє в радості й печалі
Ясний Шевченків заповіт!

1925